

ARTIKELN SOM FÖLJER är hämtad ur
tidningen Elsa nr 4/2021, med temat:
Demokrati – lika värde och rättigheter

ELSA ÄR EN TIDNING om feministisk teologi, kultur och ekumenik
som ges ut av Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd, SEK.

BLI MEDLEM i SEK, Sveriges Ekumeniska Kvinnoråd,
så får du tidningen hemskickad direkt i brevlådan.

Läs mer och bli medlem på
www.svekumeniskakvinnor.se

Kämpar för förändring i Palestina

För palestinska Shireen Awwad Hilal och hennes grannar är avsaknad av rättigheter och diskriminering av kvinnor stora problem. Genom sitt arbete som lärare och ansvarig för ett försoningsprogram mellan palestinier och israeler kämpar hon för förändring. Shireen är övertygad om att kvinnor – stärkta av gemenskap och utbildning – kan göra skillnad i samhället.

EFTER NÅGRA MISSLYCKADE FÖRSÖK till samtal med för mycket familjeliv i bakgrunden och en allt för dålig internetuppkoppling får Shireen Awwad Hilal och jag äntligen till ett samtal i lugn och ro. Direktkontakt Linköping–Bethlehem, två kvinnor som möts över kontinenterna med gemensam utgångspunkt i det som skedde där för 2 000 år sedan.

Annars är det många saker som skiljer vår vardag åt. Liksom många andra palestinier lever Shireen och hennes palestinska grannar med en ständig brist på vatten. Trots att de utgör den absoluta majoriteten av befolkningen på det ockuperade Västbanken, har de bara tillgång till cirka 10 procent av vattnet eftersom marken och reservoarererna ofta ligger på ockuperad eller av bosättare konfiskerad mark. Befolkningen i Betlehem uppmuntras i stället att sätta upp tankar på taket för att samla vatten. De får köpa vatten som egentligen kommer från det egna landet.

– Men min man och jag känner oss välsignade. Vi har arbeten att gå till, som ger oss inkomst och håller oss sysselsatta, säger Shireen.

Hon arbetar som lärare och studierektor vid Bethlehem Bible College, BBC, som bland andra stöds av den svenska biståndsorganisationen PMU. Men även för dem med en anställning ställer ockupationen till det. Den begränsning av rörelsefrihet som alla palestinier lever med gör resor till och från arbetet komplicerade och ibland till en riktig mardröm.

– Att resa från Betlehem till Ramallah, som borde ta 45 minuter, tar i stället två timmar. För oss innebär svårighe-

terna att ta sig igenom checkpoints att min man, då han gör resor inom landet, ofta måste sova borta fast han med normal restid hade kunnat komma hem, berättar Shireen.

En annan stor oro är coronapandemin, eftersom den palestinska befolkningen till stor del inte är vaccinerad då vårt samtal äger rum. I Israel ersätter regeringen sina medborgare med upp till sjuttio procent av lönen för förlorad arbetsinkomst, men den av turistindustrin så beroende befolkningen på den palestinska sidan får inte några sådana ersättningar av sin regering.

Det är inte bara bristen på vaccin och möjligheterna att stödja sin befolkning ekonomiskt som lämnar saker att önska från den palestinska regeringen. I en av de frågor som engagerar Shireen mest går det långsamt.

– Fortfarande är diskrimineringen av kvinnor ett stort problem i samhället, liksom barnäktenskap. Dessa frågor anses så lågprioriterade att de ofta inte ens kommer med på dagordningen utan kamp.

Men det är ljusglimtarna och vägen framåt som Shireen helst talar om. På hennes arbetsplats BBC är 50–60 procent av studenterna kvinnor och det ges många kurser som handlar om att stärka kvinnor i deras rättigheter och i ledarskap. BBC vill både minska problemen i samhället genom att påverka makthavare och mobilisera de människor som bor där för att se behoven och hitta sätt att hantera problemen tillsammans.

Att kvinnor – stärkta av gemenskap och utbildning – kan göra skillnad i samhället är en av Shireens viktigaste utgångspunkter. Som ett led i detta är hon engagerad i ett program för försoning mellan palestinier och israeler genom att kvinnor möts och samtalar.

– *Musalaha*, försoning, är vad behövs för att få ett slut på konflikten i området, konstaterar hon.

För dem som har förlorat hoppet på både de israeliska och palestinska regeringarna, som enligt Shireen är lika fasta i sin rasism, vill man i nätverket i stället verka för

”Syftet med försoning är att *tro* på fred

– inte att veta exakt hur den ska uppnås.”

försoning underifrån. Utgångspunkten är att båda sidor har rätt till att leva som ”landets folk” och därför måste finna ett sätt att leva tillsammans.

– Syftet med försoning är att *tro* på fred – inte att veta exakt hur den ska uppnås, säger Shireen.

Mötena mellan kvinnor från de två sidorna handlar alltså inte om att komma fram till färdiga lösningar, utan just att tillsammans hålla tanken på fred, drömmen om fred, vid liv.

Men, undrar jag, som inte kan låta bli att tänka framåt, hur tänker sig Shireen att en fredlig lösning ska se ut? Shireen svarar, lite till min förvåning, att en delning av landet i två stater helt enkelt inte är möjligt.

– Det är inte praktiskt görbart, då landet redan är uppdelat av muren och bosättningar som en schweizerost, och det kommer sannolikt aldrig att leda till en hållbar fred.

Men hon är samtidigt tydlig med att en lösning där alla blir israeler inte heller är en väg att gå, det är inte förenligt med försoning och rättvisa. Inte heller köper hon de till synes generösa program som kommer från israeliskt håll då och då för att blidka den palestinska befolkningen.

– Att till exempel ge tio tusen palestinier rätt att arbeta i Jerusalem är inte mer än ett sätt att skaffa billig arbetskraft. Eftersom reserestriktionerna gör det omöjligt för så många att ens ta sig till Jerusalem, är sådana inpass svåra att se som ”goda nyheter”.

När jag frågar vad hon som palestinsk kristen skulle vilja säga till de kristna som ger sitt obegränsade stöd till staten Israel utifrån vad de ser som bibliska argument blir svaret:

– Jag skulle säga att de behöver studera Bibeln djupare! I Första Moseboken ger Gud uppdraget till människan att skydda och ta hand om landet. Landet tillhör alltså dem som respekterar och skyddar det och som låter det blomstra och frodas. De kristna är ju dessutom genom Kristus del av Israel och inte något annat. Det är inte Guds plan att människor ska slängas ut från sina hem och sina marker, så som sker då bosättare konfiskerar palestinskt område.

I samtalet om dessa, för många till synes nästan oöverkomliga utmaningar, undrar jag vad som ger Shireen hoppet, modet och kraften att verka som hon gör, hur hennes egen väg har sett ut.

– Min pappa har alltid varit min främsta supporter.

Jag ville från början bli pastor eller präst, men det var inte möjligt då, säger Shireen.

I stället studerade hon engelska och utbildade sig i att undervisa på högre nivå. Så småningom fick hon möjlighet att ta en masterexamen i USA, och blev antagen till ett doktorandprogram. Men efter mycket funderande och samtal med pappan blev det klart för Shireen att hon i stället ville komma hem för att bidra med det hon lärt sig. Med sig hade hon, förutom sina akademiska kunskaper, erfarenheten av hur kvinnor uppskattas och behandlas utomlands.

– Genom möjligheten att undervisa på BBC och i arbetet med *Musalaha* öppnade Gud en ny dörr.

Genom sitt och skolans arbete ser Shireen att hon kan möjliggöra att människor tränas i att tjäna Kristus i världen, att ett evangeliskt-palestinskt perspektiv framförs och tydliggörs och att Kristus efterföljs i utvecklingen av samhället.

Vad gäller drömmarna om ännu högre studier, glömdes de inte bort de heller. Shireen lyckades att både bli antagen till universitet i Israel, liksom att skaffa tillstånd för att studera där. Men rörelserestriktionerna gör det i praktiken omöjligt att genomföra dessa studier i nuläget.

– Med min utbildning har jag större möjlighet att utöva inflytande i en god riktning. Om jag kan nå ett litet samhälle, kan jag också nå stjärnorna, resonerar Shireen. •

FAKTA Shireen Awwad Hilal

- **Bor:** Betlehem
- **Familj:** Make och fyra barn
- **Gör:** Studierektor vid Bethlehem Bible College, Community and Development outreach
- **Tillhör:** Evangelisk-lutherska kyrkan i Palestina
- **Drömmer om:** Att hennes barn ska kunna leva fritt i sitt land, få en bra utbildning och ett gott liv.

LOTTA TORSTENSSON har en teol mag, och arbetar som stiftsadjunkt för konfirmandarbete i Linköpings stift.